

UCHWAŁA NR / /2026
RADY POWIATU KŁOBUCKIEGO
z dnia 2026 r.

w sprawie skargi na Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Kłobucku

Na podstawie art. 12 pkt. 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1684), art. 229 pkt. 4, art. 238 § 1 i art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U.z 2025 r. poz. 1691)

uchwała się, co następuje:

§ 1.

Rada Powiatu Kłobuckiego uznaje skargę Pani A.K.¹⁾ z dnia 11 marca 2026 roku na Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Kłobucku za bezzasadną, co jest zgodne ze stanowiskiem stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Powiatu, który zawiadomi skarżącego o sposobie załatwienia skargi wraz z pouczeniem, że w przypadku ponowienia skargi bez wskazania nowych okoliczności, Rada Powiatu może podtrzymać swoje stanowisko wyrażone w załączniku do uchwały, bez zawiadomienia skarżącego.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

RADCA PRAWNY

mgr Barbara Koscińska-Bus
OP-O 2/83

¹⁾ dane osobowe osób prywatnych zostały zanonimizowane (art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001r. o dostępie do informacji publicznej t.j. Dz.U. z 2022r. poz 902)

Załącznik do uchwały Nr / /2026
Rady Powiatu Kłobuckiego
z dnia 2026 r.

Stanowisko Rady Powiatu Kłobuckiego w sprawie rozstrzygnięcia skargi na Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Kłobucku

W dniu 11 marca 2026 roku wpłynęła skarga Pani A.K. na działalność Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Kłobucku. W toku rozpatrywania skargi uzyskano w sprawie wyjaśnienia Dyrektora PCPR w Kłobucku.

Skarżąca w swoim wystąpieniu zarzuca rażące niedopełnienie obowiązków służbowych, przekraczanie uprawnień oraz działanie na szkodę małoletnich umieszczonych w pieczy zastępczej.

W toku postępowania wyjaśniającego uzyskano informację, że skarżąca od 2019 roku była rodziną zastępczą dla dwóch chłopców - rodzeństwa K., a obecnie stanowi rodzinę zastępczą dla młodszego z braci. Starszy z braci zgodnie z postanowieniem Sądu Rejonowego w Częstochowie wydanego na wniosek Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Kłobucku od 13 marca bieżącego roku przebywa w Placówce Opiekuńczo-Wychowawczej „Maja” w Kłobucku. Ustalono także, iż Dyrektor PCPR w Kłobucku złożył wniosek o całkowite rozwiązanie rodziny zastępczej wobec całego rodzeństwa.

Przeprowadzona analiza sprawy wykazała, że:

1. Nikt ze strony organizatora rodzinnej pieczy zastępczej nie podważał kompetencji lekarzy w zakresie leczenia któregokolwiek z powierzonych skarżącej dzieci. Należy zaznaczyć, że obecność pracowników PCPR w domu skarżącej w dniu 9 marca br. była spowodowana niepokojącą informacją ze strony szkoły o tym, że starszy z dzieci nie przyszedł do szkoły, czego przyczyną była sprzeczka w domu i wezwanie policji. Podczas wizyty starano się rozeznąć sytuację i uspokoić silnie wystraszonego chłopca. Propozycja korzystania ze wsparcia psychologa wyrażona cytowanym przez skarżącą zwrotem nie jest w najmniejszym stopniu podważaniem kompetencji lekarza i zalecanej kuracji farmakologicznej. A objęcie wsparciem przez psychologa nie wyklucza leczenia farmakologicznego. Zarzut w tym zakresie jest zupełnie absurdalny. Ponadto rolę przedstawiciela PCPR w tej sytuacji nie mogło być potępienie kogokolwiek, tym bardziej, że sytuacja nie była jednoznaczna.

2. W przeszłości faktycznie istniał spór między Gminą Wręczyca Wielka a skarżącą w sprawie zapewnienia transportu lub rekompensaty za transport młodszego z braci do specjalistycznego przedszkola w Częstochowie. Zgodnie z ustawą z dnia 14 grudnia 2016 roku Prawo Oświatowe, gmina ma obowiązek zapewnić transport dziecku niepełnosprawnemu w wieku po ukończeniu 5 roku życia, posiadającemu orzeczenie o potrzebie specjalnego kształcenia - do najbliższego przedszkola lub ośrodka rewalidacyjno – wychowawczego. Po konflikcie z wcześniejszą placówką (Przedszkole w Grodzisku) gdzie uczęszczał młodszy z braci, skarżąca przeniosła dziecko do przedszkola w Częstochowie. W związku z tym oczekiwała zapewnienia ze strony Gminy Wręczyca Wielka transportu do tej placówki. Możliwości w tej sprawie były rozeznane przez koordynatora rodzinnej pieczy zastępczej. W powyższej sprawie z przedstawicielem Gminy Wręczyca Wielka rozmawiała koordynator rodzinnej pieczy zastępczej. Ówczesne stanowisko gminy polegało na tym, że zaproponowano skarżącej możliwość aby dziecko uczęszczało do innej najbliższej placówki tj. przedszkola we Wręczyca Wielkiej (placówka realizująca zadania w zakresie wczesnego wspomaganie) lub możliwość transportu lub rekompensaty zwrotu kosztów transportu wtedy, kiedy dziecko osiągnie wskazany w ustawie wiek. O stanowisku ze strony Urzędu Gminy Wręczyca Wielka była informowana skarżąca, ale nie chciała skorzystać z tego typu rozwiązania. W efekcie w/w otrzymała wsparcie do transportu dziecka do Częstochowy ale dopiero wówczas gdy młodszy z braci osiągnął odpowiedni wiek.

Stanowiąc rodzinę zastępczą dla braci K. skarżąca miała wypłacane wszystkie należne od strony organizatora rodzinnej pieczy zastępczej świadczenia tj. świadczenia na częściowe pokrycie kosztów utrzymania dzieci w rodzinie wraz z dodatkiem z tytułu zwiększonych kosztów utrzymania dla dziecka niepełnosprawnego. Świadczenia te były zgodnie z obowiązującym prawem waloryzowane i wypłacane terminowo. Ponadto w/w była informowana też o innych możliwościach w ramach zadań Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie między innymi o możliwości dofinansowania do turnusu rehabilitacyjnego, z czego dwukrotnie w roku

2022 i 2023 skorzystała. Także dwukrotnie na wniosek skarżącej została jej przyznana i sfinansowana pomoc do opieki nad dziećmi w związku wyjazdem do sanatorium. Natomiast świadczenie pielęgnacyjne nie jest świadczeniem wypłacanym przez organizatora rodzinnej pieczy zastępczej, ale przez gminne ośrodki pomocy społecznej, a przedstawiciele Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie nie mieli informacji od w/w jakie aktualnie pobiera świadczenia. Skarżąca nie pytała też o możliwości w tym zakresie. Podkreślić jednak należy, że z informacji zebranych w ostatnim czasie wynika, że skarżąca pobiera świadczenie pielęgnacyjne z powodu opieki nad niepełnosprawnym dzieckiem młodszym z braci K. od 1 czerwca 2024 roku.

Pani A. K. nie zwracała się o zorganizowanie treningów społecznych, czy grupy wsparcia. W/w jak i powierzone jej dzieci miały możliwość korzystania ze wsparcia i konsultacji psychologicznych z wykorzystaniem psychologa zatrudnionego przez Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie z czego kilkakrotnie w przeszłości korzystał między innymi starszy z braci. Mimo otwartej propozycji w tym zakresie w ostatnim czasie w/w nie była zainteresowana tym rodzajem wsparcia.

Skarżąca nie zwracała się też do Przedstawicieli Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie o pomoc w redagowaniu pism urzędowych, a Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie nie ma wpływu na szybkość rozpatrywania spraw i udzielania odpowiedzi przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze.

Pracownicy Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie nigdy nie byli wzywani przez sąd w sprawie o zasądzenie albo podniesienie wysokości alimentów płaconych od ojca biologicznego dzieci. Należy podkreślić, że ojciec biologiczny dzieci od samego początku wywiązuje się z obowiązku alimentacyjnego i dokonuje tego regularnie. Początkowo, kiedy dzieci trafiły do rodziny zastępczej odbywało się to na mocy porozumienia a od 2021 roku na mocy wyroku sądu. Wysokość płaconych alimentów to 200 zł. miesięcznie na każde dziecko. Podkreślenia wymaga to, że przy ustalaniu kwoty alimentów właściwy sąd bierze pod uwagę usprawiedliwione potrzeby dziecka związane z jego sytuacją oraz możliwości finansowe i majątek osoby zobowiązanej. Na mocy art. 38 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej organizator rodzinnej pieczy zastępczej ma obowiązek wystąpić o zasądzenie alimentów od rodzica biologicznego ale wobec dzieci pochodzących z terenu powiatu właściwego dla tego organizatora. Biorąc pod uwagę fakt, że bracia K. pochodzą z Powiatu Bolesławskiego, a ich ojciec płaci regularnie alimenty Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Kłobucku nie jest stroną w tej sprawie. Dlatego przedstawiciele Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Kłobucku nigdy nie byli wzywani przez sąd w tej sprawie.

Faktem jest, że Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Kłobucku jako organizator rodzinnej pieczy zastępczej w całym okresie trwania rodziny nie podjął żadnych działań aby uregulować sytuację prawną dzieci względem ojca biologicznego. Należy zaznaczyć, że uregulowanie sytuacji prawnej dziecka względem rodzica biologicznego sprowadza się do całkowitego pozbawienia władzy rodzicielskiej. Przesłanką do takiego działania może być: rażące zaniedbanie, umyślne działanie na szkodę dziecka, brak zainteresowania, kontaktów i więzi, nie wypełnianie obowiązku alimentacyjnego. Żadna z powyższych przesłanek nie występuje w przypadku relacji ojca biologicznego i jego dzieci, dlatego nie było i nie ma powodów do tego typu działań. Ojciec biologiczny dzieci mimo pewnych przypadłości osobowościowych i nieporadności, co ma wpływ na kompetencje wychowawcze, wykazuje się dobrą wolą, interesuje się i kontaktuje z dziećmi oraz ma dość silną więź zwłaszcza ze starszym synem. Próba całkowitego pozbawienia praw rodzicielskich ojca biologicznego byłaby działaniem mającym na celu całkowite wyeliminowanie go z życia dzieci, przy jednoczesnym nieposzanowaniu uczuć i więzi. Tego typu działanie pozostaje w zupełnej sprzeczności z rolą jaką ma pełnić rodzina zastępcza. Odmowa podjęcia przez Dyrektora PCPR w Kłobucku działania w tej sprawie nie wiąże się z rzekomym brakiem prawnika lub nieznaną osobą uregulowań prawnych ale jest poszanowaniem zachowania prawa i możliwości wzajemnych kontaktów.

3. W roku 2021 skarżąca zgłosiła do Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Kłobucku stanowczą uwagę, że w Przedszkolu w Grodzisku, gdzie uczęszczało powierzone jej młodsze (niepełnosprawne) dziecko, nie są realizowane zajęcia z wczesnego wspomagania. Po rozeznaniu sytuacji z informacji jakie uzyskała koordynator rodzinnej pieczy zastępczej wynikało, że młodszemu z braci jest objęty pomocą psychologiczną – pedagogiczną, terapią logopedyczną i wspomaganie w ramach zajęć rozwijających kompetencje emocjonalne i społeczne. Wobec powyższych zarzutów, ze strony Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Kłobucku zostało zorganizowane spotkanie (zespół do spraw okresowej oceny sytuacji dziecka), w którym uczestniczyli Dyrektor Przedszkola w Grodzisku i logopeda z przedszkola. Podczas spotkania w/w osoby przedstawiały specyfikę prowadzonych zajęć. Natomiast skarżąca mimo zaproszenia nie stawiła się na to spotkanie. Tego samego roku miało miejsce również inne zdarzenie dotyczące tego dziecka. A mianowicie była to informacja Pani Dyrektor Przedszkola w Grodzisku zaniepokojonej sytuacją dziecka. Niepokój był spowodowany tym, że

młodszy z braci K. według relacji w/w miał się pojawiać w przedszkolu zaniedbany, oraz że docierały informacje o braku opieki ze strony stanowiącej rodzinę zastępczą. Wobec takich informacji Dyrektor PCPR w Kłobucku osobiście wraz z koordynatorem rodzinnej pieczy zastępczej oraz ówczesną pedagog udali się do skarżącej, aby wyjaśnić tą sprawę, co w/w nazywa „nalotem 5 osób”. Dyrektor PCPR stanowczo zaprzeczył takiemu stwierdzeniu, ponieważ wizyta była wcześniej telefonicznie zapowiedziana, z ramienia Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie uczestniczyły 3 a nie 5 osób. Rozeznanie sytuacji polegało przede wszystkim na rozmowie, a wobec skarżącej nie zostały wystosowane żadne konkretne oskarżenia.

4. Obecnie w Powiecie Kłobuckim funkcjonuje 49 rodzin zastępczych i 2 rodzinne domy dziecka, z czego łącznie z rodziną stanowiącą przez skarżącą - 21 rodzin stanowią rodziny niezawodowe (niespokrewnione), natomiast 28 to rodziny spokrewnione. A zatem nieprawdą jest że w/w została jako jedyna rodzina zastępcza niespokrewniona. Dyrektor PCPR w Kłobucku nie pamięta sytuacji, kiedy miałby rzekomo określić skarżącą w obecności jednego z powierzonych jej dzieci jako „najgorszą rodziną zastępczą”, chociaż możliwe, że podczas jednego z zespołów do spraw okresowej oceny sytuacji dziecka w rodzinie była mowa, o tym co wpływa na ocenę rodziny zastępczej i jak te funkcje są wypełniane przez skarżącą. Nie pamięta także rozmowy o propozycji przeniesienia się w inne miejsce zamieszkania, ale podczas jednego z zespołów do spraw okresowej oceny sytuacji dzieci mogła być o tym mowa w kontekście takim, że organizatorem dla rodziny zastępczej jest organizator właściwy ze względu na miejsce zamieszkania, ale są też przypadki, że właściwość terytorialna nie przyporządkowuje ostatecznie rodziny do organizatora.

5. W okresie od 2024 roku do Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie bardzo często dzwonił z prośbą o pomoc ojciec biologiczny dzieci. W/w zgłaszał problemy z umożliwieniem kontaktów z dziećmi, a wręcz próby celowego utrudniania tych kontaktów. W tej sprawie kilkakrotnie rozmawiał zarówno z Dyrektorem PCPR w Kłobucku, jak i Koordynatorem, a także w okresie późniejszym z Pedagog. Jak się okazało, skargi w/w w znacznej mierze były uzasadnione, a próba zwrócenia uwagi skarżącej o przestrzeganiu obowiązku umożliwiania kontaktów spotykała się z wyraźną niechęcią a nawet agresją.

6. Przywołana wizyta pracowników PCPR w Kłobucku z dnia 9 marca br. była spowodowana bardzo niepokojącą informacją przekazaną telefonicznie ze strony szkoły. Była to informacja o tym, że starszy z braci K. nie pojawił się w szkole oraz że doszło do jakiejś sprzeczki między nim a skarżącą. Przedstawicielki Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie, wykonując obowiązki Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie jako organizatora rodzinnej pieczy zastępczej, zareagowały dokonując sprawdzenia sytuacji. Zgodnie z relacją skarżącej, rzekomo doświadczyła ona bezpośredniego aktu agresji ze strony starszego z braci K., który miał ją popchnąć, w wyniku czego jak to sama określa doszło do uszkodzenia mienia. Jednak ta sytuacja nie była jednoznaczna. Zachowanie skarżącej oraz stan emocjonalny chłopca i jego krótka relacja (wyrażona po cichu), kiedy na chwilę pozostał sam z przedstawicielkami organizatora rodzinnej pieczy zastępczej nie stawały skarżącej w korzystnym świetle i dlatego nazwane zostało to najazdem na jej dom i spowodowało formułowane oskarżenia.

Odnosząc się kolejno do poszczególnych zarzutów postawionych w przedmiotowej skardze, Dyrektor PCPR w Kłobucku przedstawił różne zdarzenia do jakich odnoszą się te zarzuty, zarówno z wcześniejszego jak i ostatniego okresu funkcjonowania rodziny zastępczej tworzonej przez skarżącą i pobytu tam rodzeństwa K. Mając na względzie troskę o dobro dzieci należy wraźnie zaznaczyć, że zwłaszcza w ostatnim okresie funkcjonowania w/w rodziny pojawiały się różnego rodzaju wątpliwości, co do prawidłowego wypełniania tej funkcji. Wątpliwości te były spowodowane przede wszystkim sposobem współpracy i wyraźnie konfrontacyjną postawą skarżącej, a także próbą wyeliminowania z życia dzieci ojca biologicznego poprzez utrudnianie i najprawdopodobniej inwigilowanie rozmów starszego syna z ojcem – o czym w lipcu 2025r. w trybie art. 71.1 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej informowano właściwy sąd. Jednak szczególnie niepokojące zdarzenia miały miejsce w ostatnim czasie i odnosiły się do sposobu traktowania przez skarżącą starszego z chłopców, o czym również pismem z dnia 13.02.2026 r. informowany był sąd, a w efekcie czego na dzień 23 marca 2026 r. zostało wyznaczone postępowanie z udziałem skarżącej.

Po opisanym wyżej zdarzeniu z dnia 9 marca 2026 roku, Dyrektor PCPR w Kłobucku złożył w Sądzie Rejonowym w Częstochowie V Wydział Rodziny i Nieletnich wnioski o rozwiązanie rodziny zastępczej w osobie skarżącej, a 13 marca 2026 r. po niepokojących informacjach ze strony ojca biologicznego, rozeznaniu sytuacji w szkole i rozmowy ze starszym chłopcem wystąpił z wnioskiem o pilne zabezpieczenie w/w w placówce opiekuńczo-wychowawczej. W wyniku ostatniego wniosku tego samego dnia zostało przez Sąd Rejonowy w Częstochowie V Wydział Rodziny i Nieletnich wydane postanowienie o pilnym umieszczeniu w/w w placówce. Na mocy tego postanowienia chłopiec został umieszczony i zamieszkał w Placówce

Opiekunco – Wychowawczej Maja w Kłobucku. Ponadto po kolejnej analizie poszczególnych zdarzeń oraz opinii pedagoga ze szkoły, Dyrektor PCPR zgłosił podejrzenie stosowania przemocy przez skarżącą wobec powierzonego jej starszego z braci K.

Oceniając opisaną sytuację i postawione przez skarżącą zarzuty, skargę należy uznać za niezasadną.

Przewodniczący
Komisji Skarg, Wniosków i Petycji
Tomasz Randak

